

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายของผลการทดลอง และการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{D}$	แทน	ผลต่างของค่าเฉลี่ย
df	แทน	ระดับขั้นของความเป็นอิสระ
p	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติ
$*$	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย (t-Test)
χ^2	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความแตกต่างของข้อมูล (Chi-square Test)

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้นำเสนอในรูปแบบของตาราง ประกอบการบรรยาย แบ่งเป็น

12 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ อายุ สถานภาพสมรส รายได้ ระดับการศึกษา อาชีพ ค่าดัชนีมวลกาย การสูบบุหรี่ การดื่มสุรา ค่าความดันซิสโตลิก โดยหาค่าความถี่ ร้อยละ และค่าไค-สแควร์ แสดงไว้ในตารางที่ 1

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคความดันโลหิตสูง การรับรู้ความรุนแรงของโรคความดันโลหิตสูง การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง การรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง และการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูงระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง แสดงไว้ในตารางที่ 2

ตอนที่ 13 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง ในกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง แสดงไว้ในตารางที่ 13

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส รายได้ ระดับการศึกษา อาชีพ ค่าดัชนีมวลกาย การสูบบุหรี่ การดื่มสุรา ค่าความดันซิสโตลิก โดยหาค่าความถี่ ร้อยละ และ ค่าไค-สแควร์ แสดงไว้ในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวน ร้อยละ และค่าไค-สแควร์ ของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส รายได้ ระดับการศึกษา อาชีพ ค่าดัชนีมวลกาย การสูบบุหรี่ การดื่มสุรา ความดันซิสโตลิก

ข้อมูลทั่วไป		กลุ่มทดลอง (n = 15)		กลุ่มควบคุม (n = 15)		χ^2	p
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
เพศ	ชาย	1	6.7	4	26.7	2.16	.14
	หญิง	14	93.3	11	73.3		
	รวม	15	100	15	100		
อายุ	60-65 ปี	8	53.3	7	46.6	.21	.90
	66-70 ปี	3	20.0	4	26.7		
	71 ปีขึ้นไป	4	26.7	4	26.7		
	รวม	15	100	15	100		
สถานภาพสมรส	โสด	2	13.3	3	20.0	1.36	.71
	คู่	6	40.0	5	33.3		
	หม้าย	6	40.0	7	46.7		
	หย่า/แยก	1	6.7	-	-		
	รวม	15	100	15	100		

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มทดลอง ($n = 15$)		กลุ่มควบคุม ($n = 15$)		χ^2	p
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
รายได้						
1,000 - 5,000 บาท	7	46.7	8	53.3		
5,001-10,000 บาท	6	40.0	4	26.7		
10,000-15,000 บาท	2	13.3	3	20.0		
รวม	15	100	15	100	.67	.71
ระดับการศึกษา						
ประถมศึกษา	13	86.6	12	80.0		
มัธยมศึกษา	1	6.7	3	20.0		
ปริญญาตรี	1	6.7	-	-		
รวม	15	100	15	100	2.04	.36
อาชีพ						
ธุรกิจส่วนตัว	2	13.3	1	6.7		
ค้าขาย	3	20.0	4	26.7		
รับจ้าง	2	13.3	3	20.0		
ทำงานบ้าน	8	53.4	7	46.6		
รวม	15	100	15	100	.74	.86
ค่าดัชนีมวลกาย						
ผอม	2	13.3	2	13.3		
น้ำหนักปกติ	4	26.7	4	26.7		
น้ำหนักเกิน	9	60.0	9	60.0		
รวม	15	100	15	100	.00	1.00
การสูบบุหรี่						
สูบ	1	6.7	2	13.3		
ไม่สูบ	13	86.6	12	80.0		
เคยสูบ	1	6.7	1	6.7		
รวม	15	100	15	100	.37	.83

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	กลุ่มทดลอง (n = 15)		กลุ่มควบคุม (n = 15)		χ^2	p
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
การดื่มสุรา						
ไม่ดื่ม	11	73.3	9	60.0		
น้อยกว่า 1 ครั้ง/สัปดาห์	4	26.7	5	33.3		
ดื่มประจำ	-	-	1	6.7		
รวม	15	100	15	100	1.31	.52
ค่าความดันซิสโตลิก						
100-110	4	26.7	4	26.7		
มากกว่า 110-120	8	53.4	7	46.6		
มากกว่า 120-130	3	20.0	4	26.7		
รวม	15	100	15	100	.21	.90

จากตารางที่ 2 พบว่า ผู้สูงอายุในกลุ่มทดลอง จำนวน 15 คนเป็นเพศหญิง มากกว่าเพศชาย (ร้อยละ 93.3 และ 6.7 ตามลำดับ) ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอายุ 60- 65 ปี (ร้อยละ 53.5) มีสถานภาพสมรสคู่ และหม้าย (ร้อยละ 40) มีรายได้ในช่วง 1,000 - 5,000 บาท (ร้อยละ 46.7) การศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 86.6) อาชีพทำงานบ้าน (ร้อยละ 53.4) ค่าดัชนีมวลกายมีน้ำหนักเกิน (ร้อยละ 60) ไม่สูบบุหรี่ (ร้อยละ 86.6) ไม่ดื่มสุรา (ร้อยละ 73.3) ค่าความดันซิสโตลิกมากกว่า 110-120 (ร้อยละ 53.4)

ผู้สูงอายุในกลุ่มควบคุม จำนวน 15 คน เป็นเพศหญิง มากกว่าเพศชาย (ร้อยละ 73.3 และ 26.7 ตามลำดับ) ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มอายุ 60- 65 ปี (ร้อยละ 46.6) มีสถานภาพสมรสหม้าย (ร้อยละ 46.7) มีรายได้ในช่วง 1,000-5,000 บาท (ร้อยละ 53.3) การศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 80) อาชีพทำงานบ้าน (ร้อยละ 46.6) ค่าดัชนีมวลกายน้ำหนักเกิน (ร้อยละ 60) ไม่สูบบุหรี่ (ร้อยละ 80.0) ไม่ดื่มสุรา (ร้อยละ 60.0) ค่าความดันซิสโตลิกมากกว่า 110-120 (ร้อยละ 46.6)

จากการทดสอบความแตกต่างของข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุ จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส รายได้ ระดับการศึกษา อาชีพ น้ำหนักตัว การสูบบุหรี่ การดื่มสุรา และค่าความดันซิสโตลิก ระหว่างกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง โดยใช้สถิติไค-สแควร์ (Chi-square Test) พบว่าทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกัน

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคความดันโลหิตสูง การรับรู้ความรุนแรงของโรคความดันโลหิตสูง การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง การรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง และการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง แสดงไว้ในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคความดันโลหิตสูง การรับรู้ความรุนแรงของโรคความดันโลหิตสูง การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง การรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูงและการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูงระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง

ตัวแปร	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม		<i>t</i>	<i>p</i>
	$\bar{X}$	<i>SD</i>	$\bar{X}$	<i>SD</i>		
การรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคความดันโลหิตสูง	21.67	1.84	21.33	2.55	.41	.68
การรับรู้ความรุนแรงของโรคความดันโลหิตสูง	14.40	0.63	14.13	.83	.98	.33
การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง	16.20	1.32	14.73	1.48	2.85	.008*
การรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง	7.33	1.54	7.00	2.23	.47	.63
การปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง	21.13	2.94	19.46	3.44	1.42	.16

* $p < .05$

จากตารางที่ 3 พบว่าคะแนนเฉลี่ยการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคความดันโลหิตสูง การรับรู้ความรุนแรงของโรคความดันโลหิตสูง การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง การรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง และการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง ก่อนการทดลอง ในกลุ่มทดลอง เท่ากับ 21.67

($SD = 1.84$), 14.40 ($SD = 0.63$), 16.20 ($SD = 1.32$), 7.33 ($SD = 1.54$) และ 21.13 ($SD = 2.94$) ตามลำดับ และในกลุ่มควบคุม เท่ากับ 21.33 ($SD = 2.55$), 14.13 ($SD = 0.83$), 14.73 ($SD = 1.48$), 7.00 ($SD = 2.23$) และ 19.46 ($SD = 3.44$) ตามลำดับ

จากการทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรค ความดันโลหิตสูง การรับรู้ความรุนแรงของโรคความดันโลหิตสูง การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง การรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง ก่อนการทดลอง ในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติ Independent t-Test พบว่าคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.85$), $p < .05$ ส่วนคะแนนเฉลี่ยการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคความดันโลหิตสูง การรับรู้ความรุนแรงของโรคความดันโลหิตสูง การรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง พบว่าทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกัน

ตอนที่ 3 ค่าสถิติพื้นฐานของการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคความดันโลหิตสูง การรับรู้ความรุนแรงของโรคความดันโลหิตสูง การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง การรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง และการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง ในกลุ่มทดลอง แสดงไว้ในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าสถิติพื้นฐานของการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคความดันโลหิตสูง การรับรู้ความรุนแรงของโรคความดันโลหิตสูง การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง การรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง และการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง ก่อนการทดลอง และหลังการทดลองในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

ตัวแปร	กลุ่มทดลอง						กลุ่มควบคุม					
	ก่อน		ระดับ	หลัง		ระดับ	ก่อน		ระดับ	หลัง		ระดับ
	$\bar{X}$	SD		$\bar{X}$	SD		$\bar{X}$	SD		$\bar{X}$	SD	
1. การรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคความดันโลหิตสูง	21.67	1.84	สูง	25.73	1.71	สูง	21.33	2.55	สูง	21.80	2.62	สูง
2. การรับรู้ความรุนแรงของโรคความดันโลหิตสูง	14.40	0.63	สูง	15.00	0.00	สูง	14.13	0.83	สูง	13.20	1.69	สูง
3. การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง	16.20	1.32	สูง	17.53	0.64	สูง	14.73	1.48	สูง	14.60	1.88	สูง
4. การรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง	7.33	1.54	ต่ำ	5.53	0.83	ต่ำ	7.00	2.23	ต่ำ	7.13	1.76	ต่ำ
5. การปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง	21.13	2.94	ปานกลาง	27.40	3.29	สูง	19.46	3.44	ปานกลาง	19.46	3.04	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย การรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคความดันโลหิตสูง การรับรู้ความรุนแรงของโรคความดันโลหิตสูง การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง ทั้งก่อนและหลังการทดลองอยู่ในระดับสูง โดยมีคะแนนเฉลี่ย ก่อนการทดลอง เท่ากับ 21.67 ($SD = 1.84$), 14.40 ($SD = 0.63$), และ 16.20 ($SD = 1.32$) ตามลำดับ และคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง เท่ากับ 25.73 ($SD = 1.71$), 15.00 ($SD = 0.00$), 17.53 ($SD = 0.64$) ตามลำดับ ส่วนคะแนนเฉลี่ยการรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความ

ดันโลหิตสูง ทั้งก่อนและหลังการทดลอง อยู่ในระดับต่ำ โดยมีคะแนนเฉลี่ย ก่อนการทดลองเท่ากับ 7.33 ($SD = 1.54$) และหลังการทดลองเท่ากับ 5.53 ($SD = 0.83$) ส่วนคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง ก่อนการทดลอง อยู่ในระดับปานกลาง และหลังการทดลอง อยู่ในระดับสูง โดยมีคะแนนเฉลี่ย ก่อนการทดลอง เท่ากับ 21.13 ($SD = 2.94$) และหลังการทดลอง เท่ากับ 27.40 ($SD = 3.29$)

ในกลุ่มควบคุมพบว่า คะแนนเฉลี่ย การรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคความดันโลหิตสูง การรับรู้ความรุนแรงของโรคความดันโลหิตสูง การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง ทั้งก่อนและหลังการทดลองอยู่ในระดับสูง โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง เท่ากับ 21.33 ($SD = 2.55$), 14.13 ($SD = 0.83$), และ 14.73 ($SD = 1.48$) ตามลำดับ และคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลอง เท่ากับ 21.80 ($SD = 2.62$), 13.20 ($SD = 1.69$), และ 14.60 ($SD = 1.88$) ตามลำดับ ส่วนคะแนนเฉลี่ยการรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง ทั้งก่อนและหลังการทดลอง อยู่ในระดับต่ำ โดยมีคะแนนเฉลี่ย ก่อนการทดลอง เท่ากับ 7.00 ($SD = 2.23$) และหลังการทดลองเท่ากับ 7.13 ($SD = 1.76$) ส่วนคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง ก่อนและหลังการทดลอง มีระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยคะแนนการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง ก่อนการทดลอง เท่ากับ 19.46 ($SD = 3.44$) และหลังการทดลอง เท่ากับ 19.46 ($SD = 3.04$)

ตอนที่ 4 เปรียบเทียบผลต่างคะแนนเฉลี่ยการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคความดันโลหิตสูง ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม แสดงไว้ในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบผลต่างคะแนนเฉลี่ยการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคความดันโลหิตสูง ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

	<i>n</i>	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		$\bar{D}$	<i>t</i>	<i>df</i>	<i>p</i>
		$\bar{X}$	<i>SD</i>	$\bar{X}$	<i>SD</i>				
กลุ่มทดลอง	15	21.67	1.84	25.73	1.71	4.06			
							3.37	28	.001*
กลุ่มควบคุม	15	21.33	2.55	21.80	2.62	0.46			

* $p < .05$ (one-tailed)

จากตารางที่ 5 พบว่าคะแนนเฉลี่ยการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคความดันโลหิตสูง ในกลุ่มทดลองก่อนการทดลอง เท่ากับ 21.67 ($SD = 1.84$) และหลังการทดลอง เท่ากับ 25.73 ($SD = 1.71$) ซึ่งมีผลต่างคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.06 ส่วนในกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง เท่ากับ 21.33 ($SD = 2.55$) และหลังการทดลอง เท่ากับ 21.33 ($SD = 2.55$) ซึ่งมีผลต่างคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 0.46 เมื่อทดสอบความแตกต่างของผลต่างคะแนนเฉลี่ยการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคความดันโลหิตสูง ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติ Independent t-Test พบว่า หลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคความดันโลหิตสูง สูงกว่า กลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 3.37$), $p < .05$ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 นั่นคือ ผู้สูงอายุในกลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคความดันโลหิตสูง หลังการทดลอง สูงกว่า ผู้สูงอายุในกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 5 เปรียบเทียบผลต่างคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ความรุนแรงของการเกิดโรคความดันโลหิตสูง ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม แสดงไว้ในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบผลต่างคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ความรุนแรงของการเกิดโรคความดันโลหิตสูง ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

	<i>n</i>	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		$\bar{D}$	<i>t</i>	<i>df</i>	<i>p</i>
		$\bar{X}$	<i>SD</i>	$\bar{X}$	<i>SD</i>				
กลุ่มทดลอง	15	14.40	0.63	15.00	0.00	0.60	2.95	28	.003*
กลุ่มควบคุม	15	14.13	0.83	13.20	1.69	-0.93			

* $p < .05$ (one-tailed)

จากตารางที่ 6 พบว่าคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ความรุนแรงของการเกิดโรคความดันโลหิตสูง ในกลุ่มทดลองก่อนการทดลอง เท่ากับ 14.40 ($SD = 0.63$) และหลังการทดลอง เท่ากับ 15.00 ($SD = 0.00$) ซึ่งมีผลต่างคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 0.60 ส่วนในกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง เท่ากับ 14.13 ($SD = 0.83$) และหลังการทดลอง เท่ากับ 13.20 ($SD = 1.69$) ซึ่งมีผลต่างคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ -0.93 เมื่อทดสอบความแตกต่างของผลต่างคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ความรุนแรงของการเกิด

โรคความดันโลหิตสูง ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติ Independent t-test พบว่า หลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ความรุนแรงของโรคความดันโลหิตสูง สูงกว่า กลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 2.95$), $p < .05$ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 นั่นคือ ผู้สูงอายุในกลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ความรุนแรงของโรคความดันโลหิตสูง หลังการทดลอง สูงกว่า ผู้สูงอายุในกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 6 เปรียบเทียบผลต่างคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม แสดงไว้ในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบผลต่างคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

	<i>n</i>	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		$\bar{D}$	<i>t</i>	<i>df</i>	<i>p</i>
		$\bar{X}$	<i>SD</i>	$\bar{X}$	<i>SD</i>				
กลุ่มทดลอง	15	16.20	1.32	17.53	0.64	1.33	1.88	28	.035*
กลุ่มควบคุม	15	14.73	1.48	14.60	1.88	-0.13			

* $p < .05$ (one-tailed)

จากตารางที่ 7 พบว่าคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง ในกลุ่มทดลองก่อนการทดลอง เท่ากับ 16.20 ($SD = 1.32$) และหลังการทดลอง เท่ากับ 17.53 ($SD = 0.64$) ซึ่งมีผลต่างคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 1.33 ส่วนในกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง เท่ากับ 14.73 ($SD = 1.48$) และหลังการทดลองเท่ากับ 14.60 ($SD = 1.88$) ซึ่งมีผลต่างคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ -0.13 เมื่อทดสอบความแตกต่างของผลต่างคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติ Independent t-test พบว่า หลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ย การรับรู้ประโยชน์ของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง สูงกว่า กลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 1.88$), $p < .05$ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 นั่นคือ ผู้สูงอายุในกลุ่มทดลอง

มีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ประโยชน์จากการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง หลังการทดลอง สูงกว่า ผู้สูงอายุในกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 7 เปรียบเทียบผลต่างคะแนนเฉลี่ยการรับรู้อุปสรรคจากการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม แสดงไว้ในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบผลต่างคะแนนเฉลี่ยการรับรู้อุปสรรคจากการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

	n	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		$\bar{D}$	t	df	p
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD				
กลุ่มทดลอง	15	7.33	1.54	5.33	0.83	-1.88	-2.32	28	.014*
กลุ่มควบคุม	15	7.00	2.23	7.13	1.76	0.13			

* $p < .05$ (one-tailed)

จากตารางที่ 8 พบว่าคะแนนเฉลี่ยการรับรู้อุปสรรคจากการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง ในกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง เท่ากับ 7.33 ($SD = 1.54$) และหลังการทดลอง เท่ากับ 5.33 ($SD = 0.83$) ซึ่งมีผลต่างคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ -1.88 ส่วนในกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง เท่ากับ 7.00 ($SD = 2.23$) และหลังการทดลอง เท่ากับ 7.13 ($SD = 0.13$) ซึ่งมีผลต่างคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 1.76 เมื่อทดสอบความแตกต่างของผลต่างคะแนนเฉลี่ยการรับรู้อุปสรรคจากการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติ Independent t-test พบว่า หลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้อุปสรรคจากการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง ต่ำกว่า กลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -2.32$), $p < .05$ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 4 นั่นคือ ผู้สูงอายุในกลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้อุปสรรคจากการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง หลังการทดลอง ต่ำกว่า ผู้สูงอายุในกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 8 เปรียบเทียบผลต่างคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม แสดงไว้ในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบผลต่างคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง ก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

	<i>n</i>	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		$\bar{D}$	<i>t</i>	<i>df</i>	<i>p</i>
		$\bar{X}$	<i>SD</i>	$\bar{X}$	<i>SD</i>				
กลุ่มทดลอง	15	21.13	2.94	27.40	3.29	6.26			
							4.62	28	.000*
กลุ่มควบคุม	15	19.46	3.44	19.46	3.04	0.00			

* $p < .05$ (one-tailed)

จากตารางที่ 9 พบว่าคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง ในกลุ่มทดลองก่อนการทดลอง เท่ากับ 21.13 ($SD = 2.94$) และหลังการทดลอง เท่ากับ 27.40 ($SD = 3.29$) ซึ่งมีผลต่างคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 6.26 ส่วนในกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง เท่ากับ 19.46 ($SD = 3.44$) และหลังการทดลอง เท่ากับ 19.46 ($SD = 3.04$) ซึ่งมีผลต่างคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 0.00 เมื่อทดสอบความแตกต่างของผลต่างคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติ Independent t-Test พบว่า หลังการทดลอง กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง สูงกว่า กลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 4.62$), $p < .05$ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5 นั่นคือ ผู้สูงอายุในกลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง หลังการทดลอง สูงกว่า ผู้สูงอายุในกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 9 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคความดันโลหิตสูง ในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง แสดงไว้ในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคความดันโลหิตสูง ในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง

	<i>n</i>	$\bar{X}$	<i>SD</i>	<i>t</i>	<i>df</i>	<i>p</i>
ก่อนการทดลอง	15	21.67	1.83			
หลังการทดลอง	15	25.73	1.71	5.64	14	.000*

* $p < .05$ (one-tailed)

จากตารางที่ 10 พบว่า คะแนนเฉลี่ยการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคความดันโลหิตสูง ในกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง เท่ากับ 21.67 ($SD = 1.83$) และหลังการทดลอง เท่ากับ 25.73 ($SD = 1.71$) เมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคความดันโลหิตสูงในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สถิติ Paired t-test พบว่า ผู้สูงอายุ กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคความดันโลหิตสูง หลังการทดลอง สูงกว่า ก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -5.64$), $p < .05$ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 6 นั่นคือ ผู้สูงอายุในกลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคความดันโลหิตสูง หลังการทดลอง สูงกว่า ก่อนการทดลอง

ตอนที่ 10 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ความรุนแรงของการเกิดโรคความดันโลหิตสูง ในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง แสดงไว้ในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ความรุนแรงของการเกิดโรคความดันโลหิตสูง ในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง

	<i>n</i>	$\bar{X}$	<i>SD</i>	<i>t</i>	<i>df</i>	<i>p</i>
ก่อนการทดลอง	15	14.40	0.63	3.67	14	.0015*
หลังการทดลอง	15	15.00	0.00			

* $p < .05$ (one-tailed)

จากตารางที่ 11 พบว่าคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ความรุนแรงของการเกิดโรคความดันโลหิตสูง ในกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง เท่ากับ 14.40 ($SD = 0.63$) และหลังการทดลอง เท่ากับ 15.00 ($SD = 0.00$) เมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคความดันโลหิตสูงในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สถิติ Paired t-Test พบว่า ผู้สูงอายุกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ความรุนแรงของการเกิดโรคความดันโลหิตสูง หลังการทดลอง สูงกว่า ก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t=3.67$), $p < .05$ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 7 นั่นคือ ผู้สูงอายุในกลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ความรุนแรงของ การเกิดโรคความดันโลหิตสูง หลังการทดลอง สูงกว่า ก่อนการทดลอง

ตอนที่ 11 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ประโยชน์จากการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง ในกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง แสดงไว้ในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ประโยชน์จากการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง ในกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง

	<i>n</i>	$\bar{X}$	<i>SD</i>	<i>t</i>	<i>df</i>	<i>p</i>
ก่อนการทดลอง	15	16.20	1.32	3.56	14	.0015*
หลังการทดลอง	15	17.53	0.64			

* $p < .05$ (one-tailed)

จากตารางที่ 12 พบว่าคะแนนเฉลี่ยคะแนนการรับรู้ประโยชน์จากการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง ในกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง เท่ากับ 16.20 ($SD = 1.32$) และหลังการทดลอง เท่ากับ 17.53 ($SD = 0.64$) เมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคความดันโลหิตสูงในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สถิติ Paired t-Test พบว่า ผู้สูงอายุกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ประโยชน์จากการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง สูงกว่า ก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 3.56$), $p < .05$ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 8 ผู้สูงอายุในกลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ประโยชน์จากการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง หลังการทดลอง สูงกว่า ก่อนการทดลอง

ตอนที่ 12 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการรับรู้อุปสรรคจากการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง ในกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง แสดงไว้ในตารางที่ 13

ตารางที่ 13 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการรับรู้อุปสรรคจากการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง ในกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง

	<i>n</i>	$\bar{X}$	<i>SD</i>	<i>t</i>	<i>df</i>	<i>p</i>
ก่อนการทดลอง	15	7.33	1.54			
หลังการทดลอง	15	5.53	0.83	-4.89	14	.000*

* $p < .05$ (one-tailed)

จากตารางที่ 13 พบว่าคะแนนเฉลี่ยคะแนนการรับรู้อุปสรรคจากการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง ในกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง เท่ากับ 7.33 ($SD = 1.54$) และหลังการทดลอง เท่ากับ 5.53 ($SD = 0.83$) เมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคความดันโลหิตสูงในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สถิติ Paired t-test พบว่า ผู้สูงอายุกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้อุปสรรคจากการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง ต่ำกว่า ก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -4.89$), $p < .05$ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 9 นั่นคือ ผู้สูงอายุในกลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้อุปสรรคจากการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง หลังการทดลอง ต่ำกว่า ก่อนการทดลอง

ตอนที่ 13 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง ในกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง แสดงไว้ในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง ในกลุ่มทดลอง ระหว่างก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง

	<i>n</i>	$\bar{X}$	<i>SD</i>	<i>t</i>	<i>df</i>	<i>p</i>
ก่อนการทดลอง	15	21.13	2.94			
หลังการทดลอง	15	27.40	3.39	10.63	14	.000*

* $p < .05$ (one-tailed)

จากตารางที่ 14 พบว่าคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง ในกลุ่มทดลอง ก่อนการทดลอง เท่ากับ 21.13 ($SD = 2.94$) และหลังการทดลอง เท่ากับ 27.40 ($SD = 3.39$) เมื่อทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยการรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคความดันโลหิตสูงในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สถิติ Paired t-Test พบว่า ผู้สูงอายุกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันโลหิตสูง สูงกว่า ก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t=10.63$), $p < .05$ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 10 นั่นคือ ผู้สูงอายุในกลุ่มทดลอง มีคะแนนเฉลี่ยการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันโรคความดันสูง หลังการทดลอง สูงกว่า ก่อนการทดลอง